ગઝલે-હિન્દ

મહા ગઝલ કવ્વાલી

નો

બે ખુબ ભાગોનો

Copy Right

By

. M. Sheth

આવૃતી ૧ લી. ૨૦૦૦

કિં. બે આના

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા

બુકસેલર [illegible] અમદાવાદ.

રતનપોળ [illegible]

ગઝલે-હિંન્દ

નઈ, ગઝલ—"મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે;"

મેરે મૌલા બુલાવો મદીને મુઝે,
અબે હીજર તો દેગા ન જીને મુઝે,

કાફલે વાને સબ ગએ મેં હાથ મલતા રહે ગયા,
ન તડપતી રહે ગઈ ઔર દીલ મચલતા રહે ગયા
લીયા સાથ ન અપને કીસીને મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે—૧
દેખીએ કીસ્મત મે લીખી હૈ જયારત યા નહી,
દેખીએ રોઝે પે હજરત બુલાતે હે યા નહિ
યોહી સોચ હૈં બારા મહીને મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૨
અય અજલ મત જાન લે યેહ જાન બહોત મુશ્કીલમે હૈ,
જાન દું રોઝે પે-યેહ અરમાન મેરે દીલમે હૈ,
કોઈ દીન અભી ઔર દે જીને મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે—૩
હીસ્સે યા સાકીએ કૌસર બુના લીજે મુઝે
એક પ્યાલા આબે જમજમ કા પીલા દીજે મુઝે;
પડે હીજર મે પીને ન આસુ મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૪

યા મોહમદ મુસ્તફા તસકીન તો કીજે મેરી,
આતીશે ફુરકત મે જલતા હુ ખબર લીજે મેરી,
લગ ગએ મૌતકે આને પસીને મુઝે, મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૫
શીકરે દુન્યા સેકડો હય. એક હશરતે દીદાર હે,
મય મુસાફીર હુ અકેલા તેરિ મદદ દરકાર હૈ,
કોઇ રાહમે લુટે ન છીને મુઝે, મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૬
માર ડાલા ઇસ વતન ને, ઔર હિંદુસ્તાન ને,
મુફલસી ને બેકસીને શૌકને અરમાન ને,
દીએ રંજપે રંજ સભીને મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે—૭
આસ્મા થામે જમીન પકડે વતન રોકા કરે,
મય ન ઠયરુંગા ન ઠયરુંગા કોઈ ચીખા કરે,
કીયા યાદ હે મેરે નબીને મુઝે, મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૮
અરકે હસરત રાત દીન આખોસે મય બરસાઉંગા,
નુર ઇન્શા અલ્લાહુ આખોસે મય મદીને જાઉંગા,
યેહી જાવેંગે લેકે સફીને મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૯

ગઝલે-નાઅત. તર્જે-કવ્વાલી—

તોહીદકા ડંકા આલમમે, બજવા દીયા કમલીવાલેને.
કુલ લાએલાહા ઇલ્લલ્લાહ, ફરમાદીયા કમલીવાલેને.
જબ ચહરએ અનવર કમલીસે, ચમકાદીયા કમલીવાલેને.
ઘ ઘોર ઘટામે સુરજકો, શરમાદીયા કમલીવાલેને.
દિલ એસે રંગીલેકે સદકે જા, ઔર એસે હસીનેકે કુરબા.
હટ કરકે ખુદાસે ઉમ્મતકો, બખશા દીયા કમલીવાલેને.
બનઠનકે ગયે મેહાજકી શબ વસ્લેલકી છપબી ઉસપે ગઝબ.

જન્નતકો હુરે ગ્રીલમા કો, તલપાદીઆ કમલીવાલેને.
ઝુલફેકી મહકને મસ્ત કીયા, ચિતવનકી ઝલકને દીલછીના.
કુદરતહકી બાકી અદાઓસે, લુટવા દીયા કમલીવાલેને.
પીપીકે પ્યાલે કોસરકે, લુટીંગે મઝે જી ભરભરકે.
ઇન્ના આતેના કલકોસર, ફરમાદીયા કમલીવાલેને.
વોહ કમલી અજબ થા કીમતથી કીસ નાઝસે હકને સરપે ધરી.
સબ ઝરકે દોશાલે વાલેકો, શરમા દીયા કમલીવાલેને.
જબ હકકી તરફસે ઉમ્મતકો, મેરાજકી શબ દાન આમમીલા.
ખુશહોકે દામન કમલીકા, ફેલાદીયા કમલીવાલેને.
ખુશકીમે તરી પેદા કરદી હરશાખ હરી પેદા કરદી.
મહીં બાગે જહામે રહમતકા બરસા દીયા કમલીવાલેને.
ગઅે અશપે કુબ હુઆ હાસીલ, અલ્લાહસે જાકે હુએ વાસીલ.
કયા જાને ખુદાકો જાકર કયા સમઝાદીયા કમલીવાલેને.
ઇસ્લામ મીલા, ઈમાન મીલા, પઢનેકેલીએ કુરઆન મીલા.
જુદ્દતકો જો કુછ દીલવાનાથા, દીલવાદીયા કમલીવાલેને.

ગઝલે-જલીલ-કવ્વાલી—

તલવાર ખીંચકે પજઅે કાતીલમે રેહ ગઇ.
બીસમીલકી આરઝુ દીલે બીસમીલમે રેહ ગઇ.
ઓકા જબ આ ગયા કોઇ મજનુકી આહકા.
લયલા તળપકે પરદએ, મેહમીલ મે રેહ ગઇ.
ફીરતી રહી નીગાહમે તસવીર યારકી.
આખીર ઉતરકે આખસે, વો દીલમે રેહ ગઇ.
કાતીલકા હાથ-હાથ, રૂકભી તો કબ રૂકા—

થોડીસી જાન જબ તને, બીસમીલ મે રેહ ગઇ.
અય તેગે નાઝ ઇતનીભી તેઝી ન ચાહીએ
દીદારકી હવસ દીલે બીસમીલ મે રેહ ગઇ.
ખન્જર ઇધર ખીંચા ઉધર આહે ખીંચી મગર.
થોડીસી ચલકે બીસમીલ વ, કાતીલ મે રેહ ગઇ
ચલતી હે તેગે નાઝ મઝે લુટશો જલીલ.
કહેના ન ફીર કેભી કે હવસ દીલમે રેહ ગઇ,

ગઝલે-મુઝતર-કવ્વાલી—

મીલનાથા તો મીલ જાતે, ઊમ નુરે મુજરદમે.
કયુ જાકે ચયે આએ દરબારે મોહમદસે
અલ્લાહકે પલ્લેમે, વેહદતકે સીવા કયા હય
જો કુછ હમે લેનાહય, લેલેગે મોહમદસે.
રોઝે મે મોહમદકે મેને બ ખુદા દેખા
અલ્લાહકી આવાઝે આઇ ઉસી ગુમબદસે.
લીલ્લાહ મેરી તુરબતસે ચુપ ચાપ ચલે જાવો.
ગર તુમને મુજે છેડા, કેહ દુગા મોહમદસે.
અય બાદે સબા તુરબત, મોહતાજે મુરમ્મત હય.
મીટ્ટી મુજે થોડીસી લાદે દરે આહમદસે
કયુ ઝીકર ખુદા છેડા, અય મુનકરો તુરબતપર.
કુછ બાત ન કરનેદી, તસવીરે મોહમદસે.
મુઝતર મુજે તોબાકી, જીસ વકતકે યાદ આઇ
નીકલા મય જીગર થામે, હુટે હુવે મરકદસે.

ગઝલે-અકબર તર્જે—કવ્વાલી.

ખુમહે દરખ્ત રોઝએ વાલે કે સામને.
મજનું ખડા હે ખેમએ, લૈલા કે સામને.
એક એક કો બખ્શવાએગે મેહશરમે હકસે વો-
ગુસુફકી બન પડીહૈ ઝુલેખા કે સામને.
જલવે કે દેખને કી લીગે બી તો કોઇહો-
મુહસે નકાબ ઉલટ દીયા મુસાકે સામને.
કયશા મુકામ કાફલેવાલે ચલે ચલો.
ઠેરેગે ચલકે ઉસ સહેવાલા કે સામને.
જીસ મુરેદકો ન હઝરતે ઈસા જીલા સકે.
લે આઓ ઉસકો મેરે મૌલાકે સામને
કહે દીજીયો સબા મેરી હાલત ઝરા ઝરા.
જાના હો ગર તેરા મેરે આકા કે સામને.
પીર-વો કરમ કરે ન કરે ઇખ્તીયાર હે.
હા અકબર તુ અરઝ કરતો ઝરા જાકે સામને,

ગઝલે-આશીક—તર્જે કવ્વાલી.

મુસકુરાતે જાતે હે કુછ મુહસે ફરમાનેકે બાદ,
બીજલીયા ચમકા રહે હે ફુલ બરસાનેકે બાદ.
કોન હોતા હે દીલે અફસુરદાકા પુરસાને હાલ,
ફુલકી ખુશબુભી ઉડજાનીહે મુરઝાનેકે બાદ.
કબરમે કયા કયા ફરીશતોકો થા અરમાને સવાલ,
કુછ ન પુછા મુઝસે તેરા નામ બતલાનેકે બાદ
ફુલ ચઢાયેગે લહદ પર જીનસે યે ઉમ્મીદ થી.

વોભી પત્થર રખ ગએ **સીનપે** દફનાનેકે બાદ.
ઉમર ભરમે દોહી ઘડીયા મુઝપે ગુજરી હે કઠન.
આપકે આનેસે પહેલે આપકે જાનેકે બાદ
તુ દીયે જા સાકીયા પયમાના પયમાનેકે બાદ
બાત મતલબકી કહુગા હોશમે આનેકે બાદ
સુર્ખરૂ હોતા હે ઇનશાન આફતે સેહનેકે બાદ.
રગલાતી હે હીના પત્થરપે પીસજાનેકે બાદ.
જો જલાતા હે કીસીકો ખુદ વો જલતા હે જરૂર
શમઆભી જલતી રહી પરવાના જલ જાનેકે બાદ.
કયા શરામે તાબને પસતીસે પાયા હે ઉરૂજ.
સર ચઢી હે હલ્કસે. નીચે ઉતરજાનાકે બાદ
મેરા દીલ લેનેકે પહેલે કયા ખુશમદ ઉનકો થી.
કેસી આખે ફેરલી મતલબ નીકલ જાનેકે બાદ.
ઉમર આથી આ ગઈ પર હે અભી નખરે વોહી
બલ ન રસ્સીકા ગયા અફસોસ જલ જાનેકે બાદ.
હીલાસાઝી કહેતીહે ઉનકો કે બસ વો આચુકે
મેહદી કયા બેઠગે ફવરન ઝુલ્ફ મુલ જાનેકે બાદ
ઉમર ભર ઉનકો તે મેરી શિકલસે નફરત રહી
અબ વો ચહેરા દેખતે હે દમ નીકલ જાનેકે બાદ.
યાદ આયગી **વફાએ** તુમકો મેરી દેખના.
કદર હોગી તુમકો મેરી મેરે મર જાનેકે બાદ.
આવ મીલ જાવ ગલે **આશીકશે** કયા તકરાર હે.
સુલેહભી હો જાતી હે આપસમે ચલ આનેકે બાદ

નઈ-ગઝલ—મુસદસ

આહીસતા બરગે ગુલ બરીશ્ક બર મઝારે મા.
બઝ નાઝુક અસ્ત શીશએ દીલ દર કીનારે મા.
બલાએ કુબ્ર એક દરખ્તે ગુલાબ થા
સરસબઝીમે નરખતાથા હમસર વો દુસરા
જબ ફુલ ઉસ દરખ્તસે તુરબતપે ગીરતે થે.
તબ અનદરૂને કબ્રસે આથીથી યે સાદ—આહીસતા
યે બાર બાર દેખ તઅજ્જુબ મુઝે હુવા.
બાશીન દગાને કબ્રસે પુછા જો માજરા
યે કૌનસે બુઝરગ હૈ કયા ઇનકા નામ થા
આતીહૈ જીનકે કબ્રસે હરે વકતયે સાદ—આહીસતા
માલુમ યે હુવા કૈથે વો આશીકે હઝીન.
તાઝીસ્ત વસલે યાર મયસ સર હુવા નહિ.
મરનેકે બાદ કબ્રપે આયા જો મએ જબીં.
જબ બરગે ગુલ ચલાયા તો આવાઝ યે સુની—આહીસતા

ગઝલે-જલીલ, તર્જે-કવ્વાલી.

જો દીલકો ખો ચુકે હય વોહ દીલકો ઢુંઢતે હય,
હમ દીલસે તગ હો કર, કાતીલ કો ઢુઢતે હંય,
કયા ધુન હંય જુસ્તજુકી યે બી ખબર નહી હય,
દીલબરકો ઢુઢત હય યા દીલકો ઢુઢતે હય.
રાહે તલબમે એસા વા રહતા કૌન હોગા,
મનઝીલપે હમ પોચેકે મનઝીલકો ઢુઢતે હય.
કટે નહિ જો કટત ફુરકતમે દીન હમારે.

ખન્જરકી જીસતજીમે કાતીલકો દુઢતે , હય.
જો જખમ હૈ ચુકે હય, જી લેનેકા હય કારી,
અબ કીસ લીએ વોહ અપને કાતીલકો દુઢતે હય.
તુમને જો અપને રૂખસે પર્દા ઉઠા દીઆ હય,
તારે ફલકપે માહે, કામીલકો દુઢતે હય.
અલ્લારે ઇશક લયલા-મજનુકે બનમે અબતક,
ઉડતે હય જો બગોલે મહમીલકો દુઢતે હય,
એ તીરો બે કમાકે જો દીલ શીકાર કરલે,
હમ તો જલીલ એસે. કાતીલકો દુઢને હય.

ગઝલે-તજજમુલ, તર્જે-કવ્વાલી

કોનસે દીલમે નહિ રંગ રંગીલા મેરા
હર નજરમે હૈ બસા છેલ છબીલા મેરા.
દાગ ઇસ્યા કા મીટા દેગા મેરે દામનસે,
રંગે ઇરફા મે ડુબા દેગા રંગીલા મેરા,
હમમે હોગી બુરીદોકી ન જબતક બખશીશ,
હટને વાલા નહિં મયદા સે હઠીલા મેરા.
અવલીયા ચીસ્ત કે સારે હય બરાતી જીસકે,
ચશ્મે બદદુર વોહ દુલ્હા હે સજીલા મેરા.
હક પરસ્તી કા તમાશા નજર આયા સબકો,
આયા આજમેરમે જબ છેલ છબીલા મેરા.
નામ લેવા મય તેરા ઔર હય ઘર ઘર મેરે,
મય બેહીશથી હુ મેરે સાથ કબીલા મેરા
ગૂલરૂખાને ચમને દહેર હો કુરબા દીલસે,

રંગ રૂપ બના દીખાદે જો રંગીલા મેરા.
દરસે ખ્વાજા કે મે ઇનઆમ જો લેકર કે ટાલા,
ખ્વાજા વાલોં ને રખા નામ હઠીલા મેરા.
જય રહા હે નિગેહ ખલ્ક મે અલ્લાહ અલ્લાહ,
બસ રહા હે દીલે આલમ મે રંગીલા મેરા.
અય "તજ્જમુલ" દીલો જાનો જીગરકા માલી,
વોહ રંગીલા વોહ છબીલા વો સજીલા મેરા.

ગઝલે-લતીફ-મોઅીફ્ગુ લહસ્તે હાઝા—

અલ્લાહકી રહેમતસે અલતાફ મોહમ્મદસે,
ખાલી ન ફીરા કોઇ હરગીઝ દરે અહેમદસે.
અલ્લાહકે પયછાના પ્યારે નબી અહેમદસે,
ઇસલામ ફુલા ફુલા ગુલઝારે મોહમ્મદસે.
હે શમસો કમર રોશન, દોનો રૂખે અહેમદસે,
હેરાનકે દો-આલમ ઉસ નુરે મુજર્રદસે
તુ મુજકો શફા લેયલ એહસાન બડા હોગા.
ખાલી નહી આઉંગા જાકર દરે અહેમદસે
અલ્લાહકા બન્દા હું મે ઉમ્મતે અહેમદ હું,
કહેતા હુવા ઉઠુંગા મયશરમે—યે—મરકદસે,
ઉમ્મતકો તેરી બખ્સા મેહબુબ મેરે પ્યારે.
મેરાજકી શબ ખાલીક, કહેતા થા મોહમ્મદસે.
સીનેમે મોહમ્મદકી તસવીર નુમાયાં હે,
મીલતા હુઆ મે દીલ હે ઉસ નુરકે ગુમ્મદસે
મેહબુબે ખુદા તુહે મતલુબે ખુદા તુહે,

હે શાને ખુદા જાહેર પ્યારે તેરે ગુમ્મદસે
"મરકદભી લતીફ અપના બનજાએ મદીનેમે,
કયુ જાકે ચલે આએ દરબારે મોહમ્મદસે.

નઈ કવ્વાલી-તર્જે-ગઝલ—

એ ખુદી અયસી બડહી કુછ ઉનકે આ જાનેકે બાદ
યાની આયા હોશભી તો મોત આ જાનેકે બાદ
ખુદા ઝન હોતે હે વો પહેલુસે ઉડ જાનેકે બાદ
દેખીએ કયા ગુલખીલે ઈસ ફુલ બરસાનેકે બાદ.
થાએ નાકામીન લુત્ફહમ કલામી કુછ ભીવા.
બનગએ વો બુત સરાપા મેરે આજાનેકે બાદ
અયફલક અચ્છા નહિંયે રોજકા ઝુલમો સીતમ
શીરસીતમ ઢાએગા કીસપર મેરે મરજાનેકે બાદ
કોસકો બતલાઉં શબે ગમકો નથા મેરા રફીક
હોશભી જાને રહયે આપકે જાનેકે બાદ
દોલતે દીદારસે યુ શાદહો જાતે હય હમ
જેસે ખુશ હોતા હય કોઇ માલો ઝર પાનેકે બાદ
બાદે મજનુ રંગ દીખલાએ ન કયુ એહશત મેરી,
એક દીવાના હુવા કરતા હય દીવાનેકે બાદ
ઝીંદગીમે જીશ કદર ચાહો કરો ઝુલમો સીતમ.
યાદ આઉંગા મગરમે તુમકો મરજાને બાદ
દીનતો જ્યુ તુ કરકે કટ જાતાહય હીજ્રમે યારમે,
સરપે આતીહય કયામત શામ હોજાનેકે બાદ,

१२०३७.

ગઝલે-અકબર.

મુઝે અપના જલવા દીખા કમલી વાલે,
કે હુ મે તેરા મુબતીલા કમલી વાલે
પસંદ આઈ ખાલીકકો મએરાજકી શબ,
તેરે કાકુલોકી અદા કમલી વાલે,
ખુલી સાફ રંગે મુઝમ્મીલમે ઉલફત.
કેહતા થા ખુદ યેહ ખુદા કમલી વાલે
ગરજતે હય બાદલ ચમકતી હય બીજલી,
તુ કમલી મે અપને છુપા કમલી વાલે,
ખબર લીજીએ અકબરે ગમ ઝદાકી,
તેરે હીજરમે મર મીટા કમલી વાલે

નઈ-ગઝલ—મુખમ્મસ

અછે પીયા વોહ દેશ ભુલાવે હિંદમે જીયા ઘબરાવત હય,
બીરહ કી બયરન દરસકી પ્યાસી, કાહેકો મોહે તડપાવત હય
ખદગ કે કદે ઝાલીમ, જરા જફાકે લીજીએ,
ઇધરભી એક નઝર ચશમે સુરમાસાકે લીજીએ
તુ અપને હુસ્ને ખુદાદાદકી અદાકે લીજીએ
નકાબે રૂખસે ઉઠાદે ઝરા ખુદાકે લીજીએ
મ રીત પીઆ કભી ન કીનો નીસદીન મોહે સતાવત હય
મઝાહી કયા હય મહોબ્બતમે એ વફાઇકા,
યે તર્ઝ ખુબ નીકાલા હય દીલરૂબાઇ કા,
દીખા મદીને કો અબ વકત હય રમાઇ કા
ઉઠા કે કે કદે સદકા તેરી ખુદાઇ કા,

તુહી સબકા ખેવનહારા, કાહેકો દેર લગાવત હય મેરે અચ્છે પીયા,
તુહી બતાદે મેરા અખતીયાર કબસે હો,
ખફા જબ આપ હો દીલકો કરાર કબસે હો.
ચેનસે અબ યેહ બદલે હાલે ઝાર કબસે હો.
ખીઝાંજો આએ તો ફસ્લે બહાર કબસે હો
ઉમડ ઉમડ પીઆ નયન હમારે નેહકા મહે બરસાવત હય.

નઈ-કવ્વાલી તર્જ—ગઝલે-મઝહર

સોચલે કાતીલ ન ગમહો મેરે મરજાને કે બાદ
આદમી પચતાતા હય હદસે ગુઝરજાને કે બાદ.
કરકે વઅદા વોહ ન આએ અપને ઘર જાને કે બાદ.
સાથ હમ મલને રહે મોકા ગુઝર જાને કે બાદ.
હીજરકી શબભી મેરા એક મુનીસો ગમ ખ્વારથા
મે અકેલા રેહ ગયા દરદે જીગર જાને કે બાદ.
મરહમે તસ કીનકે પાઉમે થા પોશીદા નીમક.
આબલે ફીર ફુટ નીકલે ઝખમ ભર જાને કે બાદ
મર જુદા હોતેહી ઉસને લેલીઆ આગોશમે
વસ્લકે લુટે મઝેહ હમને તો મરજાને કે બાદ.
કેહતે હય વો છોડદો હરદમ શીકાયત ગેરકી.
હમ નચાહેગે તુમ્હે દીલસે ઉતર જાને કે બાદ
સચ ન માનેગે ન માનેગે વોહ મેરી દાસતા
હાથકી લાએ તો લાએ મેરે મર જાને કે બાદ.
કોઈ સેહ સકતા નહિ મેરે સીવા ઉનકે સીતમ
દેખના પચતાએગે વોહ મેરે મર જાને કે બાદ.

અબભી કુછ હય વકત મઝહર તોબાહ ઇસ્યાસે કરો.
વરના પછતાવોગે દુન્યાસે ગુઝર જાને કે બાદ.

ગઝલે-મુસ્તફા. તર્જે-કવ્વાલી

બશર નુરે રમ્મુલ-ઉલા બનકે આયા,
નયે રંગસે જા-બજા બનકે આયા
બને અંબીયા અવલીયા સબ બરાતી,
જો દુલ્હા હબીબે ખુદા બનકે આયા.
કહીં લાલા વ ગુલ કહીં ચાંદ સુરજ,
તજલ્લાયે અરજો સમા બનકે આયા
અગર લહેર આઇ બને શકલે ગૌહરે
જો મૌજ આ-ગઇ બુલબુલા બનકે આયા
કહીં અવલીયા બનકે શાને દીખાઇ,
કહીં આશીકે મુબતીલા બનકે આયા,
કહીં શકલે ઇસા, કહી શકલે મુસા.
કહીં યુસુફે દીલ-રૂબા બનકે આયા.
બહોત ગુલ ખીલે ઇસ જહામે વ લેકીન,
બહાર આઇ જબ મુસતફા બનકે આયા.

રેસબાજો કો-નસીહત.-તર્જે-શયેર.

ઘોડા લગાયા વીન ઓર આયા પીલેસમે
ખીચડી કે વાધે પડગયે બબાઈ કી રેસમે (૧)
અવલ તો રેસ બાજો ને બુકે બના લીયા
ફીર બાદ ઉસમે ઘોડે કે નામો નીસા દીયા

નામો નીસા કે સાથભી નબર લગા દીયા
ઉસકો તો એડીકેપ બનાકે બીકા દીયા
ઇસી તરાહસે ધુમ હય હમેશ રેશમે
ખીચડી કે વાધે પડગયે બબઇકી રેશમે (૨)
અબ રેસકે મેદાનમે શનીચરકો આગયે
નંબર બનાકે લાયે થે વો સબ લગા દીયે
બાહદૂર જગ ઔર ખમીસાકા નામ થા
ઉસકો તો વીન ઔર પીલેસમે લગા દીયે
ઇસ વાસ્તે ખુશી હોકે બેઠે હય ધુનમે
ખીચડીકે વાધે પડગયે બમ્બઇકી રેસમે (૩)
ઘોડેકી ટાપ ગરદને બીસમીલ મે ચલ ગઈ
ઇનસા તો કયા ફરીસ્તાકી નીયત બદલ ગઈ
ડારી હુઇ સુફેદ જવાની ભી ઢલ ગઇ
ઘોડા જો આયા વીન તબીયત બહલ ગઇ
હમકો તો વીનમે ન મીલા ઔર પીલેસમે
ખીચડીકે વાધે પડગયે બબઇકી રેસમે (૪)
અબ માલો જરકો હારકર બેઝાર હો ગયે
ફીર ઘરમે આકે ફીકરમે બીમાર હો ગયે
ઔરતકો બોલે જલદીસે તોડે ઉનાર દે
રૂપે વો જાકે લેકે આગે ગીર માર કે
ખચ્ચીકે વાધે પડગયે પુનેકી રેસમે
ખીચડીકે વાધે હોગયે બબઇકી રેસમે (૫)

" જોગીકા બરન. "

ગઝલે-રહમત જાન, અજમેર

જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર.
મસજીદમેં બને મુલ્લા તો મદરમે પુજારી
દરગાહો મે સજાદહ નશીં બનકે ગુજારી
હર નગરીમે ઢુંઢા કીયા બન બનકે ભીકારી.
ક્યા ક્યા ન કીયા મયને તેરે દીદારકી ખાતીર.—જોગીકા—
પડીત ભી જફરદાભી સેયાને ભી બુલાએ
સચારે સનાસો કો ભી દીન અપને દેખાએ
હર અમીલો કામીલ સે વજીફે ભી પડાએ
ક્યા ક્યા ન જતન કર ચુકા દીદારકી ખાતીર—જોગીકા—
મજનુ કી તરહ ફિરતા હુ આવાર હસા બન બન
ઇશ આતશે હીજરા મે જલા જતા હૈ તન મન
ઉસ બુત કી મોહબ્બતમે બના શીકલે બરહમન
મોતુદ રંગે હય મેરી જુન્નાર કી ખાતીર—જોગીકા—
નાકુસ્ત મે પાયા ન ઉસે બાગે અર્જ મે
કુઆમેમે ભી ઢુંઢા ઉસે કાશીકે મકા મે
મસજીદ મે મીલા ઔર ન મીલા કુએ બુતામે
દર દર મય ફિરા અપને ખરીદારકી ખાતીર—જોગીકા—
રહમતસે નહિ ચાહીએ દીલદાર કીનારા
મુદ્દત સે દીલો જાસેહુ મંય શયદા તુમ્હારા
લીલ્લાહ બુઝા આતશે હીજરા કા શરાગ
બેચૈન હુવા જતા હું દીદાર કી ખાતીર—
જોગીકા બરન હમને લીયા યારકે ખાતીર

નાટકે-એમાં શું?-ગઝલ—

દીલ હય વહી જીસ દીલમે, મહોબ્બત હો કીસીકી,
હય આખ વહી જીસમે, શરાફત હો કીસીકી,
કયુ હાથ શર્મે વસ્લ લગાને નહીં દેતે,
માશુક હો તુમ યા કે, અનામત હો કીસીકી,
શમાકો દેખકર મયખીલસે, યુ કહતા હય પરવાના,
જો ચાહે જલના ઇશ્કમે, મુજ સાથી જલ જાના,
શમાકી બેકરારી કો, કહા પહોચેગા પરવાના,
લરજના, થર થરાના, સર કટાના સાફ જલ જાના
હોતા હય ઉન્હે રશ્ક તો, હો મેરી બલાસે,
જલ જાય અગર જલનેકી આદત હો કીસીકી

ગઝલે, યુસુફ, તર્જે-કવ્વાલી—

તડપા કે દીલ મેરા નિગાહે ચાર રહે ગઈ,
ચોટીસી ચલકે આજ યેહ તલવાર રહે ગઇ,
કયા હુસ્ન થાકે આખસે દેખા હજાર બાર
ફીરભી નજરમેં હસરતે દીદાર રહે ગઈ,
મહેફીલમે ઉસકી રંગ જમા થા ન કસ્કા,
તુજસે યે બાત દીલકી, ખુબાજ રહે ગઇ,
કટ કટ ગયે ખુને, કાતિલકી ચાલ પર,
એસા ચલા વોહ તેજ કે, તલવાર રહે ગઈ,
હુસ્નો જમાલકા ફકત, અફસાના રહે ગયા,
યુસુફ રહે ન ગરમી યે બાજાર રેહ ગઈ,

|તમામ શુદ|

શ્રી અનાવિલ બંધુ પ્રીં પ્રેસમાં ગોવિંદજી ડાહ્યાજી નાયકે છાપ્યું બગાનપુરી ભાગળ બાજીવાળી પોળ-